

Rondzendbrief gemeente kringen.

De geschiedenis van Jozef – Aflevering 47. woensdag 26 januari 2022.

Overdenking - Jakob zegent de zonen van Jozef.

Toen zag Israël de zonen van Jozef en zei: Wie zijn dat? Jozef zei tegen zijn vader: Dat zijn mijn zonen, die God mij hier gegeven heeft. En hij zei: Breng hen toch bij mij, dan zal ik hen zegenen. De ogen van Israël waren echter zwak van ouderdom; hij kon niet goed meer zien. Hij liet hen dichterbij zich komen; toen kuste hij hen en omhelsde hen. En Israël zei tegen Jozef: Ik had niet gedacht je gezicht ooit nog te zien, maar zie, God heeft mij zelfs je nageslacht laten zien. Toen liet Jozef hen bij Jakobs knieën weggaan, en hij boog zich met zijn gezicht ter aarde. Daarna nam Jozef hen beiden: Efraïm aan zijn rechterhand – voor Israël was dat links – en Manasse aan zijn linkerhand – voor Israël was dat rechts. Zo liet hij hen dichterbij hem komen. Maar Israël stak zijn rechterhand uit en legde die op het hoofd van Efraïm, hoewel deze de jongste was, en hij legde zijn linkerhand op het hoofd van Manasse. Hij kruiste zijn handen, hoewel Manasse de eerstgeborene was. En hij zegende Jozef en zei: De God voor wiens aangezicht mijn vaderen, Abraham en Izak, gewandeld hebben, de God Die mij als herder geleid heeft, mijn leven lang tot op deze dag, de Engel, Die mij verlost heeft van al het kwaad, zegene deze jongens, zodat door hen mijn naam genoemd zal blijven, en de naam van mijn vaderen Abraham en Izak en zij in het midden van het land in menigte zullen toenemen. Toen Jozef zag dat zijn vader zijn rechterhand op het hoofd van Efraïm legde, was dat kwalijk in zijn ogen. Daarom greep hij de hand van zijn vader om die te verleggen van het hoofd van Efraïm naar het hoofd van Manasse. Jozef zei tegen zijn vader: Niet zó, mijn vader, want dit is de eerstgeborene. Leg uw rechterhand op zijn hoofd. Maar zijn vader weigerde het en zei: Ik weet het, mijn zoon, ik weet het. Ook hij zal tot een volk worden, ook hij zal aanzien krijgen; maar toch zal zijn jongste broer meer aanzien krijgen dan hij, en zijn nageslacht zal tot een grote menigte van volken worden. Zo zegende hij hen op die dag; hij zei: Israël zal met jullie naam zegenen door te zeggen: Moge God u maken als Efraïm en als Manasse. Zo plaatste hij Efraïm vóór Manasse. Toen zei Israël tegen Jozef: Zie, ik ga sterven, maar God zal met jullie zijn en Hij zal jullie terugbrengen naar het land van jullie vaderen. En ik geef jou één deel meer dan je broers, een bergrug, die ik met mijn zwaard en mijn boog uit de hand van de Amoriëten heb genomen. Genesis 48:8-22.

Toelichting.

Toen Jakob niet meer goed kon zien en de zonen van Jozef zag vroeg hij aan Jozef om hen bij hem te brengen zodat hij hen kon zegenen. Hij kuste en omhelsde hen en zei dat hij niet had gedacht Jozef en zijn nageslacht ooit nog te zien. Daarna knielde Jozef voor Jakob. Toen nam Jozef zijn beide zonen en plaatste die voor Jakob, Efraïm links en Manasse rechts van Hem. Maar Jakob kruiste zijn handen en legde zijn rechterhand op het hoofd van Efraïm en zijn linkerhand op het hoofd van Manasse. Zo zegende hij Jozef in de naam van; De God voor wiens aangezicht zijn vaderen gewandeld hebben; Die hem als herder heeft geleid; En de engel die hem verlost heeft van het kwaad. Dat die God hen in het midden van het land in menigte mag laten toenemen. Maar in de ogen van Jozef was het kwalijk om de jongste voor de oudste te plaatsen. Daarop zei Jakob, dat ook Manasse een groot volk zal worden maar zijn broer groter aanzien zal krijgen. Ook zei Jakob tegen Jozef, dat God hen naar Kanaän terug zal brengen en dat Jozef één deel meer zal krijgen dan zijn broers, een bergrug die hij van de Amoriëten genomen had.

Rondzendbrief gemeente kringen.

De geschiedenis van Jozef – Aflevering 47. woensdag 26 januari 2022.

Jakob was slecht ziend en had niet gedacht dat hij Jozef en zijn zonen ooit nog zou zien. Dat betekent dat Jakob niet had gedacht dat zijn volk in later tijd nog zou zien en geloven. De Joden geloven niet in Jezus en de Messiaanse Joden (het Efraïm) worden door hun eigen volk Israël gehaat. Maar Jakob kust en omhelst hen hier en rekent hen tot zijn kinderen. God ziet in hen een nieuw begin. Ook de Messias belijdende joden blijven joden en worden dan ook door God gezien als Zijn zonen behorend tot Zijn volk Israël.

Nadat Jozef zijn zonen bij Jakob liet weggaan boog Jozef voor Jakob. Jezus heeft zich altijd dienstbaar en ondergeschikt opgesteld ten opzichte van het volk Israël. Toen Jozef zijn zonen voor Jakob stelde kruiste Jakob zijn handen en legde de rechterhand op de jongste. Dit kruisen van de handen heeft betrekking op het kruis van Christus. Jezus heeft de zonde verzoend, (Manasse, doet vergeten) op het kruis van Golgotha. Na de kruisiging heeft God een nieuw begin gemaakt met Zijn volk en werd Zijn volk opnieuw vruchtbaar in Christus, (Efraïm, tweemaal vruchtbaar).

In feite zegent Israël in deze twee zonen het reddingswerk van Christus. De zegen van God berust dan ook op; Het geloof van de aardsvaders die voor God gewandeld hebben; Jezus die Israël en de Gemeente als Herder leidt; De engel Gods die de mensen verlost van het kwaad. Daarbij blijft de naam van Israël in het midden van de wereld als een getuigenis voor de wereld en genoemd onder alle volken. Daarna zegende Israël de zonen van Jozef ook nog met de woorden: Moge God u maken als Efraïm en als Manasse. God had Abraham, Izak en Jakob gezegend. Hier is het Jakob die DIE zegen weer mag doorgeven aan zijn gelovig nageslacht. Toch zullen de joden die in Christus geloven groter aanzien krijgen en een menigte van volken worden. Met de zegen: Moge God Israël maken als Efraïm en Manasse, zegt God tegen Zijn volk Israël: Dat jij ook volgeling van Christus zult mogen zoals jullie de messiaanse joden. Jozef kreeg een extra erfdeel in Israël een bergrug die Jakob zelf had veroverd. Wonderlijk genoeg is die bergrug de huidige Westbank in Israël die loopt vanaf Sichem tot Hebron. God heeft Israël vergeven opdat het vruchtbaar wordt in Christus.

Toepassing.

Zo afscheid moeten nemen meestal gaat met verdriet, zo is een dat weerzien waar niet op was gerekend, meestal vol blijdschap. Het weerzien waar Jakob het hier over heeft als hij Jozef ziet, is van een heel andere orde dan een weerzien na een lange tijd van elkaar gescheiden te zijn geweest hier op aarde. Bij dit weerzien gaat het om het uitzicht op de komst van Christus. Het kan zijn dat je net als Jakob met Jozef een liefdeband had met Christus en dat ook aan de wereld liet zien. Maar dat er een moment gekomen is dat je worstelt met je geloof of dat die zekerheid plaats heeft gemaakt voor twijfel, omdat God voor een tijdje ver weg lijkt te zijn. Misschien wordt je geloof van verschillende kanten wel op de proef gesteld vanwege de worsteling met de wereldse verleidingen, of dat, net als Jakob, je het geloof op een zijspoor hebt gezet en daar niet zoveel verwachtingen meer van hebt. Maar weet dan dit: Wie Christus in zijn hart heeft aangenomen, die laat Christus niet los. Telkens als je dingen doet die tegen Zijn wil in gaan, klopt Hij aan je hart en spreekt Hij je geweten aan. Jakob zei: kwaad zijn mijn levensjaren geweest en beleed daarmee zijn zonde. Wie voor God zijn zonde belijdt op grond van het geloof in Christus zal eens voor Christus staan en in blijdschap uitroepen: Wat een genade, ik had niet gedacht dat ik Uw gezicht ooit nog zal zien.

- *Waarom is te zien dat jij verlangt naar de ontmoeting met Jezus?*

Shalom, Wim.

Rondzendbrief gemeente kringen.

De geschiedenis van Jozef – Aflevering 47. woensdag 26 januari 2022.

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.
O God, zegen mij alle dagen lang!

Vader, maak mij tot een zegen;
ga mij niet voorbij.
Regen op mij met uw Geest, Heer,
Jezus, kom tot mij
als de Bron van leven,
die ontspringt, diep in mij.
Breng een stroom van zegen,
waarin U zelf steeds mooier wordt voor mij.

Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God, zegen ons tot in eeuwigheid!

Vader, maak ons tot een zegen;
hier in de woestijn.
Wachtend op uw milde regen,
om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.
Van uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.
